

Danıştay İDDK E.2025/2102 K.2026/37 (08.01.2026)

Karar metni, resmî kaynakta yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

DANIŞTAY İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU 2025/2102 E. , 2026/37 K.

"İçtihat Metni"

T.C.

DANIŞTAY

İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2025/2102

Karar No : 2026/37

TEMYİZ EDEN (DAVALI) : ... Kurulu

VEKİLİ : Av. ...

KARŞI TARAF (DAVACI) : ... Yayınları A.Ş.

VEKİLİ : Av. ...

İSTEMİN KONUSU : Danıştay Onüçüncü Dairesinin 25/12/2024 tarih ve E:2021/3841, K:2024/5838 sayılı kararının esas ve yargılama giderleri ile vekalet ücreti yönünden temyizden incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: Radyo ve Televizyon Üst Kurulu İzin ve Tahsisler Dairesi Başkanlığının bila tarih ve E-27169547-120.04.03[120.04.03;34032]-16342 sayılı yazısıyla bildirilen "Yayın Lisanslarının (U-TV SD, U-TV HD, K-TV SD/Çok İl, U-RD, İnternet-TV, İnternet RD) İptali"ne ilişkin 13/07/2021 tarih ve 2021/28-5 sayılı Radyo ve Televizyon Üst Kurulu (Üst Kurul) kararı ile dayanağı 15/06/2011 tarih ve 27965 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Medya Hizmet Sağlayıcı Kuruluşlar ile Platform ve Altyapı İşletmecilerinin Uymaları Gereken İdari ve Mali Şartlar Hakkında Yönetmeliğin 17. maddesinin 3. fıkrasının iptali istenilmektedir.

Daire kararının özeti: Danıştay Onüçüncü Dairesinin 25/12/2024 tarih ve E:2021/3841, K:2024/5838 sayılı kararıyla;

Dava dilekçesinde, anılan Yönetmeliğin 17. maddesinin 3. fıkrasının iptali istenilmişse de, dilekçe içeriği ve öne sürülen hukuka aykırılık sebepleri dikkate alınarak, anılan fıkra da yer alan "iflasına karar verilmesi" ibaresi ile sınırlı olarak inceleme yapıldığı ve davalı idarenin usule ilişkin itirazının geçerli bulunmadığı belirtilmiş,

6112 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Hizmetleri Hakkında Kanun'un 1. maddesine, 3. maddesinin 1. fıkrasına, 37. maddesinin 1. fıkrasına; 15/06/2011 tarih ve 27965 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Medya Hizmet Sağlayıcı Kuruluşlar ile Platform ve Altyapı İşletmecilerinin Uymaları Gereken İdari ve Mali Şartlar Hakkında Yönetmeliğin 1., 2. ve 3. maddelerine ve 4. maddesinin 1, fıkrasına, 17. maddesinin dava tarihinde yürürlükte olan haline; 10/08/2021 tarihinde açılan işbu dava devam ederken 13/01/2024 tarih ve 32428 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Medya Hizmet Sağlayıcı Kuruluşlar ile Platform ve Altyapı İşletmecilerinin Uymaları Gereken İdari ve Mali Şartlar Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin 9. maddesi ile anılan Yönetmeliğin 17. maddesinin 3. fıkrasının yürürlükte olan haline yer verildikten sonra,

Yönetmeliğin 17. maddesinin 3. fıkrasında yer alan "iflasına karar verilmesi" ibaresinin iptali istemine ilişkin olarak;

Anılan Yönetmeliğin 17. maddesinin 3. fıkrasında işbu dava tarihinden sonra davacının ileri sürdüğü gerekçelere benzer gerekçeler ile değişiklik yapılarak medya hizmet sağlayıcı kuruluşun iflasına karar verilmesi halinde yayın lisansının iptal edileceğine dair kuralın ilgili madde metninden çıkarıldığı, yürürlükte olan kuralda kuruluşun iflasına karar verilmesi halinin lisans iptali nedenleri arasında sayılmadığı anlaşıldığından, Yönetmeliğin 17. maddesinin 3. fıkrasında yer alan "iflasına karar verilmesi" ibaresinin iptali istemine ilişkin olarak konusu kalmayan dava hakkında karar verilmesine yer olmadığı sonucuna varıldığı,

13/07/2021 tarih ve 2021/28-5 sayılı Üst Kurul kararının iptali istemine ilişkin olarak;

Dairelerinin 23/09/2024 tarihli ara kararına taraflarca verilen cevapların incelenmesinden; dava açıldıktan ve/veya dava konusu Yönetmelik'te değişiklik yapıldıktan sonra iptal edilen lisanslara ilişkin olarak davacı tarafından idareye herhangi bir başvuruda bulunulmadığı ve bu konuda idarece re'sen herhangi bir işlem tesis edilmediğinin anlaşıldığı,

Yönetmeliğin 17. maddesinin 3. fıkrasında yer alan "iflasına karar verilmesi" ibaresinin iptali istemine ilişkin olarak kararda yer verilen tespit ve değerlendirmeler çerçevesinde, müflis davacının yayın lisanslarının Üst Kurulca iptaline dayanak teşkil eden Yönetmelik hükmünün davacının istemini karşılar şekilde değiştirilerek iflas halinin yayın lisansı iptal nedenleri arasından çıkarıldığı, dolayısıyla dava konusu yayın lisanslarının iptaline ilişkin işlemin de yasal dayanağının kalmadığı,

Bu itibarla, davalı idarece değiştirilerek ortadan kaldırılan dava konusu ibareye dayanılarak tesis edilen idari işlemin de hukuka aykırı hale geldiği sonucuna varıldığı gerekçesiyle,

Medya Hizmet Sağlayıcı Kuruluşlar ile Platform ve Altyapı İşletmecilerinin Uymaları Gereken İdari ve Mali Şartlar Hakkında Yönetmeliğin 17. maddesinin 3. fıkrasında yer alan "iflasına karar verilmesi" ibaresinin iptali istemi hakkında karar verilmesine yer olmadığına; 13/07/2021 tarih ve 2021/28-5 sayılı Üst Kurul kararının iptaline karar verilmiş, davacı lehine 28.000,00TL vekalet ücretine hükmedilmiştir.

TEMYİZ EDENİN İDDİALARI : Davalı idare tarafından, hem düzenleyici işlemlerin hem de bireysel idari işlemlerin iptali istemiyle açılan davaların konusuz kalması için, idari işlemin geri alınması, yani işlemin tesis edildiği tarihten itibaren tüm sonuçlarıyla hukuk aleminden silinmesi gerektiği; çünkü idari yargıda yargısal denetimin işlem tarihi itibarıyla yapılması gerektiği; işlemin kaldırılması halinde ise, davanın konusuz kaldığından söz edilemeyeceği; dava konusu ilgili Yönetmelik kuralında yer alan "iflasına karar verilmesi" ibaresinin yürürlükten kaldırılarak söz konusu kuralın değiştirilmesi tarihinin 13/01/2024 olduğu; dava konusu kaldırma işlemi niteliğindeki Yönetmelik değişikliği için davanın konusu kalmadığından bahisle "karar verilmesine yer olmadığı" kararının verilmesinin mümkün olmadığı; Üst Kurul Kararına yönelik hukukilik yapılması dava tarihinde yürürlükte olan düzenleyici işlemde yer alan koşullara göre denetiminin ve davanın reddine karar verilmesi gerekirken düzenleyici işlemin esasının incelenmemesi nedeniyle aleyhine yargılama gideri hükmedildiği; idari işlemin iptal edilmesinin hukuka aykırılık teşkil ettiği ve bu sebeple vekalet ücretinden mahrum kalındığı; bireysel işlemin dayanağının sadece dava konusu Yönetmelik maddesi olmadığı, 6112 sayılı Kanun'un 37. maddesinin 1. fıkrasının (c) bendinin de işlemin dayanağı olduğu; idari işlem tesis edilirken yürürlükte olan dava konusu düzenlemenin Kanun'a aykırı olduğuna dair bir tespitin söz konusu olmadığı; değiştirilen Yönetmelik maddesinden yola çıkılarak geçmiş idari işlemlerde hukuka aykırılık oluşmuşçasına idari işlemin iptaline karar verilmesinin yasal dayanaktan yoksun olduğu; idare hukukunda hukuk normlarının, kural olarak yürürlüğe girdikleri tarihten itibaren hüküm ve sonuç doğurması gerektiği; davacı tarafın yayın lisansının yenilenmesine ilişkin

bir başvurusunun olmadığı; 6112 sayılı Kanun'un 37. maddesinin 1. fıkrasının (c) bendi uyarınca yayıncı kuruluşun yayın lisansı alırken bulundurması gereken idari, mali ve teknik şartları faaliyette bulunduğu sürece taşımasının yasal zorunluluk olduğu ve anılan düzenlemenin, borca batık yayıncı kuruluşun lisansının iptalinin yasal dayanağını oluşturduğu; yayıncılığın önemli ve itibarlı bir alan olduğu; bu kadar önemli ve itibarlı bir alanda asgari yükümlülüklerini yerine getirememiş, ekonomik olarak güçsüzlüğü mahkeme kararıyla ilan edilen ve kesinleşen tüzel kişilerin yayın lisanslarının iptal edilmesinin 6112 sayılı Kanun'un amacının bir gereği olduğu; "iflas, tüzel kişiliğin sona ermesi, mahkeme kararı ile yayın izninin iptal edilmesi" gibi hallerin 6112 sayılı Kanun'un lafzına göre iptal halleri olduğu ileri sürülmektedir.

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI : Davacı tarafından, Danıştay Onüçüncü Dairesince verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu ve temyiz dilekçesinde öne sürülen nedenlerin, kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı belirtilerek temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ ...'IN DÜŞÜNCESİ : :Dava konusu edilen bireysel işlemin dayanağı olan dava konusu düzenlemenin kanuni bir dayanağı olmadığı; yayın lisansının malvarlığının bir parçası olduğu ve iflas halinde yayın lisansının iptalinin iflas alacaklılarının menfaatlerinin aleyhine sonuç doğuracağı göz önüne alındığında hukuka aykırı olduğu; dolayısıyla, hukuka aykırı bulunan düzenlemeye dayanılarak tesis edilen bireysel işlemin de hukuka aykırı olduğu gerekçesi ile davalı idarenin temyiz isteminin reddi ile temyize konu iptal kararının gerekçeli olarak onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

Üye ...'ın, dava dilekçesinde, dava konusu Yönetmelik maddesinin tamamının iptali istenilmesine rağmen, Daire tarafından, "iflasına karar verilmesi" ibaresine hasren inceleme yapılmasında hukuken isabet bulunmadığı ve eksik inceleme yapıldığı yönündeki usule yönelik oyuna karşılık, dava dilekçesindeki davacı iddiaları dikkate alındığında, Dairece, belirtilen kısım yönünden inceleme yapılarak karar verilmesinde, yargılama usulüne bir aykırılık görülmeyerek, uyusmazlığın esasının incelenmesine geçildi:

İNCELEME VE GEREKÇE:

MADDİ OLAY :

Dava, davacı şirket hakkında verilen iflas kararının kesinleşmesi üzerine alınan Radyo ve Televizyon Üst Kurulu İzin ve Tahsisler Dairesi Başkanlığının bila tarih ve E-27169547-120.04.03[120.04.03;34036]-16342 sayılı yazısıyla bildirilen "Yayın Lisanslarının (U-TV SD, K-TV SD/Çok İl, U-RD, İnternet-TV, İnternet RD) İptali"ne ilişkin 13/07/2021 tarih ve 2021/28-5 sayılı Radyo ve Televizyon Üst Kurulu kararı ile dayanağı 15/06/2011 tarih ve 27965 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Medya Hizmet Sağlayıcı Kuruluşlar ile Platform ve Altyapı İşletmecilerinin Uymaları Gereken İdari ve Mali Şartlar Hakkında Yönetmeliğin 17. maddesinin 3. fıkrasının iptali istemiyle açılmıştır.

İLGİLİ MEVZUAT :

Anayasa'nın 141. maddesinin üçüncü fıkrasında, bütün mahkemelerin her türlü kararlarının gerekçeli olarak yazılacağı kurala bağlanmıştır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinde, idari işlemlerin; yetki, şekil, sebep, konu ve maksat unsurları yönünden yargısal denetime tabi tutulacağı vurgulanmış; 24. maddesinde ise, kararda bulunacak hususlar sıralanarak (e)

bendinde kararın dayandığı hukuki sebepler ile gerekçesinin ve hükmün kararda belirtileceği kuralına yer verilmiştir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME:

Daire kararının Medya Hizmet Sağlayıcı Kuruluşlar ile Platform ve Altyapı İşletmecilerinin Uymaları Gereken İdari ve Mali Şartlar Hakkında Yönetmeliğin 17. maddesinin 3. fıkrasında yer alan "iflasına karar verilmesi" ibaresinin iptali istemi hakkında "karar verilmesine yer olmadığına" ilişkin kısmı incelendiğinde;

Danıştay dava dairelerinin nihai kararlarının temyizen incelenerek bozulması, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde yer alan;

"a) Görev ve yetki dışında bir işe bakılmış olması,

b) Hukuka aykırı karar verilmesi,

c)Usul hükümlerinin uygulanmasında kararı etkileyebilecek nitelikte hata veya eksikliklerin bulunması" sebeplerinden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Dayandığı hukuksal nedenler ve gerekçesi yukarıda açıklanan Danıştay Onüçüncü Dairesi kararının, dava konusu düzenleyici işlemin iptali istemine ilişkin karar verilmesine yer olmadığına karar verilmesine ilişkin kısmı, aynı gerekçe ile Kurulumuzca da uygun bulunmuş olup temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar, kararın anılan kısmının bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

Daire kararının Üst Kurul kararının iptaline ilişkin kısmı incelendiğinde;

Anayasa'nın 141. maddesinin üçüncü fıkrası ile 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendi ve 24. maddesi dikkate alındığında idari yargı yerlerince idari işlemlerin yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden yargısal denetime tabi tutularak incelenmesi ve kararların gerekçeli olarak yazılarak dayandığı hukuki sebepler ile hükmün kararlarda belirtilmesi gerekmektedir.

Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasında herkesin adil yargılanma hakkına sahip olduğu belirtilmiş, ancak bu maddede gerekçeli karar hakkından açıkça söz edilmemiştir. 17/10/2001 tarih ve 24556 mükerrer sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 4709 sayılı Kanun'un 14. maddesi ile bu maddeye "adil yargılanma" ibaresinin eklenmesine ilişkin gerekçede, Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmelerle de güvence altına alınan adil yargılama hakkının madde metnine dâhil edildiği vurgulanmıştır. Nitekim Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasındaki hakkaniyete uygun yargılanma hakkının kapsamına gerekçeli karar hakkının da dâhil olduğu Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM)'nin birçok kararında belirtilmiştir. Dolayısıyla Anayasa'nın 36. maddesinde düzenlenen adil yargılanma hakkının gerekçeli karar hakkı güvencesini de kapsadığının kabul edilmesi gerekir (Anayasa Mahkemesi, B. No:2014/8868, 19/4/2017, p. 75).

Bu bağlamda, AİHM içtihatlarına göre, genel olarak her bir karar açık, konuyla ilgili herkesin, mahkemenin neden belirli bir kararı verdiğini anlamasına imkan verecek şekilde olmalıdır (AİHM, Ukrayna aleyhine verilen bir karar, p.57-61).

Mahkeme kararlarının, hüküm fıkrası ve hükmün dayandığı gerekçe ile bir bütün olduğu, gerekçesiz karar verilmesinin mümkün olmadığı açık olduğuna göre, gerekçenin hem temyiz incelemesini yapacak merci açısından, hem de kararı uygulayacak olan idare açısından yeterli açıklıkta olması gerektiğinde kuşku yoktur.

Yargılama hukukunda, yargı (hüküm), uyuşmazlığı çözmekle görevli ve yetkili yargı yerinin yargılama sürecinin sonunda ulaştığı "sonuç"tur. Gerekçe, yargıcın çözümlemek durumunda

olduğu uyumsuzluğa uygulanması gereken soyut hukuk kuralının saptanmasında, yorumlanmasında ve tüm ayrıntılarıyla ortaya konulup nitelendirilen maddi olaya uygulanmasında izlemiş olduğu yöntemi gösteren ve bu özelliği sebebiyle, yargılamanın nesnelliği ile varılan yargının doğruluğu konusunda davanın taraflarına güven, üst yargı yerine de denetleme olanağı veren açıklamadır.

Bu durumda, davaya konu idari işlemin hukuka uygunluk denetimini yapmakla görevli idari yargı merciince, 2577 sayılı Kanun'un 2. maddesinde sayılan unsurlar yönünden, işlemin hukuka aykırı olup olmadığına dair yargısal denetim yapılması ve bu denetim sonucunda varılan kararın gerekçeli olarak ortaya konulması gerekmektedir.

Temyize konu Daire kararının bireysel işlemin iptaline ilişkin kısmı incelendiğinde, müflis davacının yayın lisanslarının Üst Kurulca iptaline dayanak teşkil eden Yönetmelik hükmünün davacının istemini karşılar şekilde değiştirildiği, "iflas halinin" yayın lisansı iptal nedenleri arasından çıkarılması nedeniyle bireysel işlemin hukuki dayanaktan yoksun kaldığı gerekçesiyle iptal karar verildiği görülmüş olup; anılan işlem açısından hukuki bir değerlendirme yapılmaksızın iptal kararı verilmesinde hukuka uygunluk bulunmadığı sonucuna varılmıştır.

Bu itibarla, dava konusu Üst Kurul kararının iptali yolundaki temyize konu Daire kararında hukuki isabet bulunmamaktadır.

Davalı idarenin yargılama giderleri ve vekalet ücreti yönünden temyiz istemine gelince;

Düzenleyici işlemin iptali istemi yönünden karar verilmesine yer olmadığı ve bireysel işlemin iptali ile neticelenen bu davada, hükmün karar verilmesine yer olmadığına ilişkin kısmının onanarak kesinleştiği göz önünde bulundurulduğunda, davalı idarenin yargılama giderlerinden bu kısım nedeniyle doğan bir sorumluluğunun bulunduğu ve davacı lehine bu kısım nedeniyle vekalet ücretine hükmedilmesi gerektiği açık ise de, temyize konu kararın iptale ilişkin kısmına yönelik bozma kararı üzerine, Danıştay Onüçüncü Dairesince uyumsuzluğun bu kısmı hakkında bozma gerekçesi dikkate alınarak, yeniden bir karar verileceğinden, hükmedilecek yargılama giderleri ve vekalet ücretinin takdirinde bu kısım hakkında verilecek kararın da dikkate alınacağı tabiidir.

KARAR SONUCU:

Açıklanan nedenlerle;

1. Davalı idarenin temyiz isteminin kısmen kabulüne, kısmen reddine,
2. Yukarıda özetlenen gerekçeyle Yönetmelik maddesi yönünden karar verilmesine yer olmadığına, Üst Kurul kararının ise iptaline yönelik Danıştay Onüçüncü Dairesinin temyize konu 25/12/2024 tarih ve E:2021/3841, K:2024/5838 sayılı kararının karar verilmesine yer olmadığına ilişkin kısmının ONANMASINA,
3. İptaline ilişkin kısmı ile yargılama giderleri ve vekalet ücretine ilişkin kısmının BOZULMASINA,
4. Bozulan kısım yönünden yeniden bir karar verilmek üzere dosyanın anılan Daireye gönderilmesine,
5. Kesin olarak, 08/01/2026 tarihinde oyçokluğu ile karar verildi.

KARŞI OY

X- Danıştay dava dairelerinin nihai kararlarının temyizen incelenerek bozulması, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde; "1. Temyiz incelemesi sonunda Danıştay;

- a) Kararı hukuka uygun bulursa onar. Kararın sonucu hukuka uygun olmakla birlikte gösterilen gerekçeyi doğru bulmaz veya eksik bulursa, kararı, gerekçesini değiştirerek onar.
- b) Kararda yeniden yargılama yapılmasına ihtiyaç duyulmayan maddi hatalar ile düzeltilmesi mümkün eksiklik veya yanlışlıklar varsa kararı düzelterek onar.

2. Temyiz incelemesi sonunda Danıştay;

- a) Görev ve yetki dışında bir işe bakılmış olması,
- b) Hukuka aykırı karar verilmesi,
- c) Usul hükümlerinin uygulanmasında kararı etkileyebilecek nitelikte hata veya eksikliklerin bulunması,

sebeplerinden dolayı incelenen kararı bozar." hükmü yer almaktadır.

Dayanağı düzenleyici işlem ile bireysel işleme karşı birlikte dava açılması ve düzenleyici işlemin yürürlükten kaldırılması nedeniyle düzenleyici işlem hakkında karar verilmesine yer olmadığına karar verilmesi durumunda, bireysel işlem hakkında hüküm kurulurken, düzenleyici işlem yönünden de işin esasına girilerek düzenleyici işlemin hukuki denetiminin yapılması gerektiği noktasında duraksama bulunmamaktadır.

Temyize konu Daire kararında, dava konusu 13/07/2021 tarih ve 2021/28-5 sayılı Üst Kurul kararının iptali istemine ilişkin hukuki bir değerlendirme yapılmaksızın, müflis davacının yayın lisanslarının Üst Kurulca iptaline dayanak teşkil eden Yönetmelik hükmünün davacının istemini karşılar şekilde değiştirilerek iflas halinin yayın lisansı iptal nedenleri arasından çıkarıldığı gerekçesiyle, anılan kararın iptaline karar verilmiştir. Üst Kurul kararı yönünden hukukilik değerlendirmesi yapılırken, hakkında karar verilmesine yer olmadığı kararı verilen dava konusu düzenlemenin de hukuka uygun olup olmadığı yönünden bir değerlendirme yapılması gerektiği ancak Daire kararında bu anlamda bir hukukilik değerlendirmesi yapılmadığı ve gerekçenin eksik olduğu görülmektedir.

Yukarıda yer verilen 2577 sayılı Kanun'un 49. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinde ve 2. fıkrasında yer alan düzenlemeler uyarınca, temyiz incelemesi sonunda Danıştayın kararı hukuka aykırı bulursa bozacağı; hukuka uygun bulursa onayacağı ya da kararın sonucu hukuka uygun olmakla birlikte gösterilen gerekçeyi doğru bulmaz veya eksik bulursa kararı, gerekçesini değiştirerek onayacağı yolundaki hüküm çerçevesinde, usul ekonomisi gözetilerek, Üst Kurul kararına ilişkin hukukilik denetiminin Kurulumuzca yapılması gerektiği sonucuna varılmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu Üst Kurul kararının hukuka uygunluğunun incelenerek uyumsuzluğun esası hakkında karar verilmesi gerektiği görüşü ile temyize konu kararın bireysel işlemin iptaline ilişkin kısmının bozulması yönündeki çoğunluk kararına katılmıyorum.

KARŞI OY

XX- Temyiz edilen kararla ilgili dosyanın incelenmesinden; Danıştay Onüçüncü Dairesince verilen kararın Üst Kurul kararının iptaline ilişkin kısmının usul ve hukuka aykırı bulunmadığı, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenlerinin kararın anılan kısmının bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı anlaşıldığından, davalı idarenin temyiz isteminin reddi ile temyize konu kararın Üst Kurul kararının iptaline ilişkin kısmı ile yargılama giderleri ve vekalet ücretine ilişkin kısmının onanması gerektiği oyuyla, bozma kararına katılmıyoruz.

KARŞI OY

XXX- 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesinin 1/a fıkrasında; iptal davaları, idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan davalar olarak tanımlanmıştır.

İptal davasının gerek anılan maddede, gerekse içtihat ve doktrinde belirlenen hukuki nitelikleri göz önüne alındığında; idare hukuku alanında tek taraflı irade açıklamasıyla kesin ve yürütülmesi zorunlu nitelikte tesis edilen idari işlemlerin, ancak bu idari işlemle meşru, kişisel ve güncel bir menfaat ilgisi kurabilenler tarafından açılabilceğinin kabulü zorunlu bulunmaktadır.

İptal davasının amacı, hukuka aykırı idari işlemin uygulamadan kaldırılması, geçersiz kılınması ve işlemin hukuksal geçerliliğine son verilmesidir. Burada sağlanmak istenen, hukuk düzeninde hukuka aykırı işlemlerin bulunmamasını sağlayarak, hukuk devletinin korunmasıdır. İdare Hukuku ilkelerine göre, iptal kararları, iptali istenilen işlemi, tesis edildiği tarih itibarıyla ortadan kaldırarak, işlemin tesisinden önceki hukuki durumun geri gelmesini sağlar.

Bir idari işlemin hukuki irdelemesi yapıldığında, tespit edilen duruma göre dava konusu işlemin iptali ya da davanın reddi yolunda hüküm kurulması gerekmektedir. Hukuka uygunluk denetimi yapılan işlem yönünden "karar verilmesine yer olmadığına" hükmedilmesi, usulde yeri olmayan bir uygulama olup, işin esasının incelenmesinin sonucu olarak esas hakkında bir hüküm kurulması zorunlu bulunmaktadır.

Bir düzenleyici işlemin (Yönetmelik-Tebliğ) kuralına dava açıldıktan sonra, idarenin yeni düzenleme yapması konusunda yetkisi bulunduğu açık olmakla birlikte, bu durum, idari yargı yerinin yargısal incelemesinde bulunan düzenleyici işlem hakkında, hukuka uygun olup olmadığı yönünden bir değerlendirme yapıp sonuca varılmasına hukuken engel değildir. Aksi halde, idare bu şekilde yeni düzenleme yürürlüğe koyarak, mevcut düzenleyici işlemin (tebliğin) yargı denetimine tabi tutulmasından muaf kılınmasına neden olacaktır. Ayrıca, davacılar şeklen değiştirilen her düzenlemeye karşı dava açmak zorunda bırakılarak, hak arama özgürlüğünün kullanılması da zorlaştırılacaktır.

Bu durumda, davacı tarafından hukuka aykırı olduğu ileri sürülen düzenlemelerin hukuki irdelemesi yapılarak Dairece işin esası hakkında, "ret" ya da "iptal" hükmü kurulması gerekirken, temyize konu kararda, dava konusu Medya Hizmet Sağlayıcı Kuruluşlar ile Platform ve Altyapı İşletmecilerinin Uymaları Gereken İdari ve Mali Şartlar Hakkında Yönetmeliğin 17. maddesinin 3. fıkrasında yer alan "iflasına karar verilmesi" ibaresinin iptali istemi hakkında karar verilmesine yer olmadığına hükmedilmesinde hukuki isabet bulunmamaktadır.

Diğer taraftan, düzenleyici işlemin hukuki irdelemesi yapılarak verilecek kararın sonucuna göre, bu kısım yönünden hükmedilecek yargılama giderleri ile vekalet ücretinin yeniden değerlendirilmesi gerektiği de açıktır.

Açıklanan nedenlerle, davalı idarenin temyiz isteminin kabul edilerek, temyize konu Daire kararının karar verilmesine yer olmadığına ilişkin kısmının da bozulması gerektiği oyuyla, kararın bu kısmına katılmıyorum.